

[A. C. Normann.]

fortsættelse af den statslånslovgivning, der i meget kan sammenlignes med den, vi taler om her. Jeg håber, at venstre vil vide at tage denne beskyldning med samme ro som den, hvormed det radikale venstre for tiden modtager mange tilsvarende og lige så ubegrundede anklager i både de konservatives og venstres blade. Men det ærede medlem hr. Krygers balancetale for lidt siden kunne alligevel tyde på, at venstres ro til en vis grad er blevet forstyret.

Hvis det kan mildne det konservative folkepartis betænkeligheder, at der søges en ordning tilvejebragt, hvorefter man slipper for den årlige bevilling over statsbudgettet, så er der en udvej herfor, som jeg tror vil være bedre end den her foreslåede. Det radikale venstre mener stadig, at tanken om de revolverende fonds på grundlag af Marshallmidlerne, efterhånden som disse vender tilbage i form af afdrag og renter, bør tages op til behandling, og måske kunne man overveje at lade en sådan fond omfatte de lån, der ydes til håndværk og mindre industri, på lignende måde som den, der hidtil har været anvendt til modernisering og forbedring af landbrugets bedriftsbygninger, et område, hvor lånene har gjort uhyre gavn, og hvor vi ønsker dem fortsat.

Når det ærede medlem hr. Foss i forbindelse med sine liberalistiske betænkeligheder f. eks. spørger, om det også er meningen, at staten skal overtage al bankvirksomhed her i landet, går jeg ud fra, at spørgsmålet også er rettet til hans eget parti og til venstre på grund af disses medansvar for hele det statsfinansieringsområde og -omfang, som man nu angriber. For min del vil jeg gerne svare, at det ikke er det radikale venstres mening, at staten skal overtage bankvirksomheden. Den tror jeg bankerne bedre kan passe, og statsfinansiering er heller ikke for os noget ønskemål. Men man bør jo ikke overse, at der med lånene i henhold til den lov, der nu foreslås ændret, netop er tale om at tage brodden af en statsforanstaltning, et statsindgreb for så vidt, nemlig den stramning af kreditten, som både den nuværende og den forudgående finansminister har brugt som krisemiddel, og

som ramte håndværkere, fiskere og mange andre selvstændige mindre virksomheder meget hårdt, udelukkende fordi det er de grupper i erhvervslivet, der er mest afhængige af fremmed kapital. Det er disse selvstændige mellemstandsvirksomheder, det radikale venstre altid har set det som sin opgave at bevare på private hænder, fordi vi tror, det er gavnligt for produktionslivet, at så mange som muligt arbejder i deres egne virksomheder.

Det falder mig vanskeligt at forstå, at det konservative folkeparti påbegynder sin nye politik, indleder den nye retning netop på to områder, som ikke koster staten penge. Den nye politik betyder faktisk kun, hvis man vil sige det meget kort, at fiskere, håndværkere og småindustrier nu skal afstå $\frac{1}{2}$ mill. kr. årlig til bankerne. Desuden kan bankerne næppe ud fra deres normale sikkerhedskriterier fordele penge så hensigtsmæssigt, som erhvervenes egne tilidsmænd er i stand til. Jeg forstår ikke, at man ikke frygter netop i en situation, hvor vi har en kreditstramning, som vi har det i tider med betydelig pengenød i bankerne, at overlade denne fordeling til bankerne, som ofte er nødt til at holde de virksomheder i gang, som de er vant til at finansiere, og som man her vil pålægge en meget besværlig opgave, en opgave, der faktisk kun kan løses på den måde, at ordningen bliver til fordel for bankernes privilegerede kunder.

Det ærede medlem hr. Foss mener, at det er skadeligt, at staten tapper lånemarkedet for disse beløb. Jeg vil gerne spørge: hvad er det for en skadevirkning, det ærede medlem tænker på, når lånemarkedet også efter hans eget forslag skal tappes for disse beløb? Jeg har forstået, at det egentlig ikke er tanken at komme ind på nogen begrænsning af beløbenes omfang som sådan. Det er et spørgsmål, som henstår ganske uafklaret, og som jeg gerne lige har villet nævne.

Det er i det hele taget karakteristisk, at lovforslaget savner saglig begrundelse, og nogen tungtvejende politisk eller principiel begrundelse synes jeg heller ikke er givet.

Jeg ser jo, at den konservative liste over nedskæringer, som i den senere tid har verseret i en del blade, også i konservative